

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"א 14-09-11743 ליאת לימור אחזקות בע"מ ואח' נ' שורץ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט הרכירה ריבת ניב

תובעים/משיבים	1. ליאת לימור אחזקות בע"מ
2. מליבו קוסטטיקה מתקדמת בע"מ
3. שלמה ברנובסקי
4. ביווינד קליניקס בע"מ |
|----------------------|---|

נגד

נתבע/մבוקש	עמיר שורץ
-------------------	------------------

פסק דין

- 1 לפניה בקשה לסייע התביעה על הסף מחמת התישנות.
- 2 התובעת 1, היא המשיבה 1, הינה חברה אשר בעלותה מקרקעין ברחוב הנדיב 71 בהרצליה.
- 3 התובע 3, הוא המשיב 3, הינו איש עסקים שבבעלותו השכיטה בתובעות 1 ו-2.
- 4 במהלך חודש ספטמבר, הוציא למשיב 3 לרכוש שטח של 207 מ"ר בקומת הרכבתה בבניין,
- 5 אשר היה מצוי בעלות המשיבה 1. על פי האמור בכתב התביעה, נמסר למשיב 1 במועד זה,
- 6 כי על הנכס רשומה משכנתא וכי המשיב 3 יכול להיכנס בנעלם המוכר ולקבל את הנכס
- 7 כשהmeshcanta רשומה עליו.
- 8 לצורך העברת הבעלות במשיבה 1, חתמו המשיב 3 והמבקש, אשר היה בעל המניות בה, על
- 9 הסכם להעברת מנויות באופן ש- 9900 מנויות המשיבה 1 עברו מיד המבקש למשיב 3.
- 10 בהמשך, ביקש המשיב 3 לרכוש 43 מ"ר נוספים הצמודים לנכס ולצורך כך חתום על הסכם
- 11 אופציה למכירת התוספת עם חברת "איןבסטלים הולдинגס" אשר הייתה הבעלים בשטח זה.
- 12 המשיב 3, אשר רכש כאמור את הנכס עם המשכנתא הרובצת עליו, ביקש לסלקה מיד עם
- 13 רכישת הנכס. אולם משפנה לבנק לצורך סילוקה, התברר לו כי תשריטי הנכס המצויים
- 14 במסמכיו הבנק, שונים מ אלה שנמסרו לו על ידי המבקש וכי בפועל, מחזיקה המשיבה 1
- 15 בשטח הרשות במסמכיו הבנק כזהה המצוי בעלות חברת בשם "הר זהב". נכון לדברים אלה,
- 16 סיור הבנק לאפשר למשיב 3 לסלק את המשכנתא באופן מיידי.
- 17

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-14-09-11743 ליאת לימור אחזקות בע"מ ואלה נ' שורץ

תיק חיצוני:

1 לטענת המשיבים, מעשיו של התובע עולמים כדי מרמה ורשות אש"ר גרמו להם נזקים.
2 לשיטתם, הוואיל והתרטט שצורך למסמכיו הבנק לא תאם את התרטט שצורך לזכרו
3 הדברים, נמנע מהם לסלק את המשכנתא מיד עם רכישת הנכס. לפיכך, עותרים הם לתשלום
4 הזנק שנגרם להם בתוצאה מתשולם המשכנתא, אשר הועמד בסכום של 631,170 ₪.

טענות הצדדים, בפרט:

6 כתע, עותר המבקש לסייע התביעה על הסך מחמת התישנותה. לשיטתו, עילת התביעה
7 הtgtalglaה למשיבים כבר בשלבי שנות 2005, עת פנו אל הבנק לצורך סילוק המשכנתא ונתחוו
8 להם כי לא יוכל לעשות כן.

9 לשיטתו, זכרון הדברים בין הצדדים נחתם ביום 15.9.05 והמשיבים, אשר לטענתם בקשר
10 לסלק את המשכנתא באופן מיידי, פנו אל הבנק בסיכון למועד זה ו אף קילו את תשובתו
11 השלילית ונימוקיה. עוד מצין המבקש כי דבריו מוצאים תימוכין במענה המשיב 3 לשאלון
12 שנשלח אליו ובחוות הדעת שהוגשה לתקין המתיחשת לחיבורים כבר משנת 2005.

13 לחילופין, עותר המבקש לסייע התביעה מחמת שהוא.

14

15 לשיטת המשיבים, התביעה נוספת שהוגשה על ידי המשיב 1 נגד חברת "איןבסטלום
16 הולדינס" עצמה את מירוץ ההתישנות שבין הצדדים, שכן המבקש מהווה חליפה של
17 "איןבסטלום הולדינס" ושל מר גפני. עוד טוענים הם כי שעה שלא העלה המבקש טענה
18 להתישנות בתביעה נוספת, מושתק הוא מלהעלות טענה זו בהליך זה. לעומת זאת, השיטה
19 נשוא טובעה זו והשיטה נשוא התביעה נוספת לצורך הקמתה העסק, ועל כן אין לקבל
20 את הפרדה "המלאות" שմבקש המבקש לעשות בין השתיים.

21 כן, מבחרים המשיבים כי אין כל שינוי בהגשת התביעה וכי למבקש לא נגרם כל נזק
22 בתוצאה מהגשתה בשלב זה.

23 עוד טוענים המשיבים כי עילת התביעה הינה עילה נמשכת ועל כן, על פי פסיקה נרחבת
24 בעניין, הוואיל וUILות התביעה שמאז לחודש ספטמבר 2007 לא התישנו, יש לכלול בתביעה
25 אף את העילות שקדמו ליום זה. כן, מציינים הם בהקשר זה, כי לו היו מגישים את התביעה
26 במועד בו נטען על ידי המבקש כי התישנה- לא היה מתגבש מלאו נזקם.

27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-09-11743 ליאת לימור אחזקות בע"מ ואחרי נ' שורץ

תיק חיצוני:

בתשובתו, מבהיר המבקש כי איןו חליפם של חברת "איןבסטלים הולדיניגס" או מרעופר גפני וכי עלות התביעה שנותן זו מזו. לעומת זאת, שעה שלא היה צד להליך הנוסף, כלל לא היה באפשרותו לטען לקומה של התishiנות, וטענת המשיבים להשתק עיליה בהקשר זה אין בה ממש.

עוד שב ומבהיר המבקש כי עילת התביעה אחת היא- מעשיו עת הציג, לכארה, למשיבים תשריט השונה מזו שהייתה בידי הבנק. הנזק שנגרם, על פי הטעון, כתוצאה מסירוב הבנק לסליק המשכנתא- איןנו מקיים עלות תביעה חדשות.

דין והברעה-

סעד של סילוק על הסוף הינו צעד קיצוני, אשר אין בתו המשפט נعتרים לו דברSSHגרא, כי אם במרקם חריגים בלבד. בית המשפט אינו ממהר למחוק או לדחות תובענות על הסוף ומידיף ליתן לבעל הדין את יומו בבית המשפט.

יחד עם זאת, לאחר שחננתי במשנה זהירות את טענות הצדדים ובכללן את עלות התביעה אשר לפני, מצאתי כי במקרה דין מותקים חריג ולפיו יש להורות על סילוק התביעה על הסוף מחמת התishiנותה.

סעיף 5 לחוק ההתishiנות, תש"ח- 1958 קובע:

"**5. התקופה שבה מתיחסת תביעה שלא הוגשה עלייה תובענה (להלן- תקופת התishiנות)**
היא-

(1) בשאיינו מקריעין- שבע שנים;
ובסעיף 6-

"**6. תקופת התishiנות מתחילה ביום שבו נולדות עילת התובענה.**"

קרי, על מנת לבחון האם התishiינה התובענה יש לבחון متى נולדה עילתה ואימוטי הייתה ידועה למשיבים.

עיוון בכתב הטענות מצביע על כך שעילת התביעה הינה מעשה המרימה לכארה של המבקש, או התרשלותו לכארה, עת בטרם ערכית הפסכם בין ובין המשיב 3 לצורך רכישת מנויותיו במסיבת 1, הציג בפני המשיב 3 תשריט השונה מן התשריט שהיה במסמכיו הבנק. לפיכך, נתבע המבקש בגין הנזק שנגרם למשיבים כתוצאה ממעשה זה- סירובו של הבנק לסליק את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-14-09-11743 ליאת לימור אחזקות בע"מ ואוי נ' שורץ

תיק חיצוני:

1 המשכנתא והצרך לשאת בתשלומי המשכנתא לאורך השנים. הסעד המבוקש בתביעה הינו
2 תשלום פיזי כספי בגין הנזק שנגרם למשיבים כתוצאה מתשלומי המשכנתא.
3 המבוקש צירף לבקשתו העתק מן השאלון שהועבר למשיבים וכן את התשובות שניתן להם
4 המשיב 3 בתצהיר. מעיוון בשאלון ובתשובות שניתנו לו, עולה כי כבר בסוף שנת 2005 ידעו
5 המשיבים או מי מהם כי קיים הבדל בין התשייט שצורף לזכרו הדברים בין התשייט
6 שהיה בכספי הבנק.
7 עוד עולה כי כבר בסוף 2005 או בסמוך לכך נעשתה הפניה לבנק לצורך תשלום
8 המשכנתא. קרי, כבר בסוף שנת 2005, ידעו המשיבים כי קיים שינוי בין התשייט שניתן להם
9 על ידי המבוקש לזה המצוין בכספי הבנק וכי הבנק מסרב לסליק את המשכנתא בגין הדבר.
10 בתגובהם לבקשתו לסליק על הסף, לא חולקים המשיבים על הדבר, אולם מעלים מספר
11 טענות משפטיות נגד התשיינות.
12 כך, טוענים המשיבים כי המבוקש הינו חליפם של חברת "איןבסטלים הולדיניגס" ומר עופר
13 גפני, אשר תביעה נגדם הוגשה בבית משפט השלום בהרצליה. לעומת זאת, הגשת התביעה
14 כנגד "איןבסטלים הולדיניגס" עצמה את מירוץ התשיינות כנגד המבוקש ולהילופין טוענים
15 הם להשתק פלוגתא, שכן המבוקש או "איןבסטלים הולדיניגס" לא העלו טענות;tהיינות
16 בהליכ הנוסך.
17 אין אפשרות ליקלוט טענה זו.
18 ההליך הנוסך התרחש בין המשיבה 1- היא התובעת בו, ובין חברת "איןבסטלים הולדיניגס"
19 בתביעה שענינה אכיפת הסכם האופציה שנחתם בין המשיבה 1 לחברה במועד מאוחר
20 למועד בו מכר המבוקש את מנויותיו במשיבה 1 למשיב 3. בשלב זה כבר לא היה המבוקש צד
21 להסכם. זאת ועוד, בתביעה לא הועלו כל טענות כנגד המבוקש או ביחס למשכנתא אשר רבעה
22 על הנכס. אני סבורה כי ניתן לראות תביעה זו כזו העוצרת את מירוץ התשיינות בתביעה
23 דן שכן אין מדובר באותה עילה או אותן בעלי דין וכן לא ניתן לומר כי המבוקש הינו חליפה
24 של חברת "איןבסטלים הולדיניגס" היא הנتابעת בהליכ הנוסך.
25 אף דין הטענה כי מדובר בהשתק פלוגתא להידחות. המבוקש כלל לא היה צד ל התביעה
26 הנוספת ומכאן כי ככל לא ניתן היה לצפות כי עליה טענה הנוגעת להתשיינות בתביעה אשר
27 אינו צד לה והעליה הנידונה בה שונה מהותית מזו אשר נידונה בפניו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-09-11743 ליאת לימור אחזקות בע"מ ואחרי נ' שורץ

תיק חיצוני:

1 מכאן כי לא ניתן לקבוע כי הגשת התביעה נגד "איןבסטלום הולдинגס" עצמה את מירוץ
2 ההתיישנות נגד המבוקש ודין הטענה להיחות.

 3 עוד טווענים המשיבים כי יש לדוחות את טענת ההתיישנות נוכח הוותה של העילה בתביעה דין
4 עילה נשכחת. לטעמי, אף דינה של טענה זו להיחות.

 5 עילת התביעה נסובה אודות מעשי של המבוקש, אשר הציג למשיבים תשritis נכס שונה מן
6 התשריט שניתן לבנק וגורם בנסיבות אלה לכך שהבנק יסרוב לאפשר פירעון מוקדם של
7 המשכנתא שרבעצחה על הכנס.

 8 אמנם, הנזק הינו נזק מתמשך שכן נוכח סירובו של הבנק לאשר את פירעון המשכנתא,
9 המשיכו המשיבים בתשלומיים מדי חודש, אולם אין מדובר בתשלומיים היוצרים עילות שונות
10 מדי חודש, כי אם תוצאה של אותה עילה ראשונית.

 11 בע"א 573/12 **הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ נ' גולדסיל בע"מ** (פורסם במאגרים)
12 דין בית המשפט העליון בשאלת עילה מתמשך וקבע-

 13 "במצב דבריהם שבו האירוע העולותי הכלול מרכיב נזק, הוא אירוע מתמשך המוליך עילות
14 תביעה זו אחר זו, הכלל הוא כי כל עוד נמשך המצב הפוגעני המתמשך אין התובענה
15 חסומה (ע"א 9413/03 **אלנקווה נ' העדה המקומית לתכנון ובניה, ירושלים** [פורסם בבב],
16 ניתן ביום 22.6.2008). בនיסוח אחר, ובסתמן על הטירמינולוגיה ששמשה את בית
17 המשפט, מפי השופט עmittel בע"א 07/9292 **חברות שדמות הדורות בע"מ נ' ועדה מקומית**
18 לתכנון ובניה "שמעוניט" (פורסם בבב), ניתן ביום 6.1.2010) (להלן: **ענין שדמות**
19 הדורות) הנסמך גם כן על ענין אלנקווה. מדובר בענייננו במעשה עולותי נמשך המקיים
20 עילות תביעה חוזרות ונשנות ונזק מתחדש. כפי שבואר בעניין שדמות הדורות, אם המעשה
21 נמשך והולך ויוצר עילות תביעה מתחדשות תוך גרים נזק לנפגע מעט לעת תחול
22 ההתיישנות בתוך 7 שנים ממועד הייצורו כל עילת תביעה מתחדשת. העובדה שבموעדים
23 מוקדמים - אפילו בשנת 2001 כשפתח הבנק בהליך המימוש ונוצר נזק - איינה שללת
24 תביעה על נזק שהתרחש בעת המכירה".

 25 אלא שבענייננו אין הדברים כך. עילת התביעה מקורה במעשה חד פעמי הנוגע לתשריט
26 שנמסר לכארה למשיבים על ידי המבוקש והnezק הינו סירובו של הבנק לאפשר פירעון מוקדם
27 של המשכנתא. אמנם, הרכיב הכספי של הנזק נמשך מדי חודש עת המשיבים נושאים
28 בתשלומי המשכנתא, אולם אין מדובר ביצירת עילה חדשה כי אם המשכו של אותו הנזק
29 הנובע מהמעשה נשוא התובענה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א-14-09-11743 ליאת לימור אחזקות בע"מ ואוי נ' שורץ

תיק חיצוני:

1 אף טענת המשיבים כי במועד בו היה עליהם לכאורה להגיש תביעתם לא ידעו מהו הנזק
 2 שנגרם להם, אינה יכולה להביא להארכת תקופת התיישנות. ככל שסבירו המשיבים כי טרם
 3 התגבש מלא הנזק, היה עליהם להגיש תביעתם במועד ובמקביל בקשה לפיצול סעדים על
 4 מנת שיוכלו לתבוע בעתיד נזק שטרם נתגבש. אין בכך כדי להתייר הגשת תובענה לאחר
 5 שלף המועד להתיישנותה.

6 סבורתני כי שעה שהוחכח כי המעשה המקיים את עילת התביעהairaע כבר במהלך שנת 2005
 7 ונודע למשיבים בסוף אותה שנה קלנדרית, עת פנו אל הבנק בבקשת לסלוק המשכנתא
 8 הרובצת על הנכס, היה על המשיבים להגיש תביעתם, לכל המאוחר, בחולף שבע שנים
 9 ממועד זה - סוף שנת 2012. משלא עשו כן - התיישנה התביעה ודינה להידחות.

10 סוף דבר, התובענה נדחתה.

11 המשיבים יישאו בשכ"ט עווייד המבקש בסכום של 7,000 ₪.

12

13

14

15

16 ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

17

ריבקה ניב, שופטת בכירה

18

19

20

21